

Sygn. akt. II Kp 458/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2015r.

**Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny** w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Katarzyna Piwowar

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne

na skutek zażalenia pokrzywdzonej J. A.

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 330 § 1 k.p.k.

postanowił :

uwzględnić zażalenie pokrzywdzonej J. A. z dnia 5 września 2014r. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w D.z dnia 26 sierpnia 2014r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

## UZASADNIENIE

Zdaniem Sądu zażalenie pokrzywdzonej zasługuje na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2014r. Prokuratura Rejonowa w D., kierując się przepisami art. 305 § 3 k.p.k. i art. 325e § 2 k.p.k., zatwierdziła postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie zaistniałego w dniu 6 czerwca 2014r., w D., oszustwa na szkodę J. A., przy zakupie przez pokrzywdzoną samochodu marki C. (...), o nr. VIN (...), wartości 12.054 zł, w firmie (...), tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. Jako podstawę faktyczną decyzji przyjęto brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.

Pokrzywdzona w ustawowym terminie złożyła zażalenie na decyzję Prokuratury, w którym wniosła o uchylenie przedmiotowego postanowienia w całości oraz zwrot sprawy do dalszego prowadzenia. Zdaniem skarżącej istniały podstawy do przyjęcia danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa oszustwa na szkodę J. A., a tym samym wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w tym zakresie. Pokrzywdzona zarzuciła prowadzącemu, że decyzję o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęto w oparciu o niepełny materiał dowodowy, bowiem nie uzyskano informacji o zdarzeniu od męża J. A. i nie zbadano związku pomiędzy sprzedającym, a pracownikami stacji diagnostycznej. Ponadto skarżąca zarzuciła prowadzącemu postępowanie sprawdzające brak odniesienia się do zgłaszanego w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, zarzutu popełnienia czynu z art. 160 § 1 k.k.

Pismem z dnia 24 listopada 2014r. Prokuratura Rejonowa w D. wniosła o nieuwzględnienie zażalenia i utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia, albowiem zdaniem Prokuratury zebrany w sprawie materiał nie dał podstaw do kontynuowania postępowania przygotowawczego.

Mimo, że zarzuty dotyczące ewentualnego doprowadzenia skarżącej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wydają się być nieuzasadnione (pokrzywdzona nie wskazała, jakimi podstępными działaniami miałby sprawca wprowadzić kupujących w błąd lub ukrywać stan techniczny pojazdu, jeśli J. A. i jej mąż mogli dokonać oględzin samochodu, a nawet przeprowadzić próbną jazdę), to zaskarżonego postanowienia nie sposób uznać za prawidłowe i utrzymać w mocy. Nawet pobieżna analiza akt sprawy zmusza do stwierdzenia, że decyzja procesowa podjęta

przez Prokuraturę Rejonową w D. o odmowie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie, na obecnym etapie postępowania, nie jest zasadna. Przede wszystkim Sąd stwierdził, że pomimo zgłoszenia przez pokrzywdzoną zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia dwóch czynów – z art. 286 § 1 k.k. i art. 160 § 1 k.k., postępowanie sprawdzające prowadzone było wyłącznie w zakresie ustalenia ewentualnego oszustwa na szkodę zawiadamiającej. Nie dokonano natomiast żadnych ustaleń i nie odniesiono się do zawiadomienia w części dotyczącej ewentualnego narażenia (przez J. Ł. (1), jak wskazuje jednoznacznie osnowa zawiadomienia, albo przez inną osobę, co wynika z uzasadnienia pisma J. A.z dn. 17.07.2014r.) skarżącej na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Niezależnie od treści art. 307 § 1 k.p.k. (zdanie drugie), nakazującego wszczęcie postępowania przygotowawczego w terminie 30 dni od otrzymania zawiadomienia (lub wydania postanowienia o odmowie jego wszczęcia – co nie nastąpiło), zdaniem Sądu o konieczności wszczęcia i przeprowadzenia postępowania przygotowawczego decyduje potrzeba zweryfikowania zarzutów zawiadamiającej w drodze szeregu czynności procesowych, nawet z rozważeniem dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki pojazdów i oceny stanu technicznego pojazdów, celem zweryfikowania wniosków zawartych przez rzeczoznawcę, w „Ocenie technicznej” na kartach 7-8, zleconej przez J. W.– A.. Zanim to nastąpi, niezbędne będzie przesłuchanie w charakterze świadków zarówno skarżącej i jej męża, na okoliczności dotyczące zakupu c., możliwości sprawdzenia stanu technicznego i przeprowadzenia badań technicznych na stacji diagnostycznej w dniu zakupu oraz zakresu dokonanych napraw, a także przesłuchania J. Ł. (2) i osoby diagnosty, który dokonywał przeglądu samochodu. W dalszej kolejności, jeśli zajdzie taka potrzeba prowadzący postępowanie rozważy potrzebę dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu oceny stanu technicznego pojazdów. Dopiero zebrany w takim zakresie materiał dowodowy (a także na ewentualne wnioski pokrzywdzonej) pozwoli na prawidłową jego ocenę i podjęcie stosownej decyzji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, zdaniem Sądu należy przychylić się do zażalenia J. A., gdyż dopiero po uzupełnieniu postępowania przygotowawczego w zakresie wskazanym przez Sąd, usunięciu wszelkich wątpliwości i przeprowadzeniu dowodów z zeznań świadków, którzy mają wiedzę na temat zdarzenia, możliwym będzie podjęcie właściwej decyzji w sprawie.

(...)

(...)